Dosarul nr. 3-4817/2024

**H O R E**
În n gii

12 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

În componența:

Președintele ședinței, judecător **Gandrabur Marcel**

Grefier **Negru Elena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Chiriac Victor împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu privire la constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual,

**c o n s t a t ă:**

**Argumentele participanţilor la proces.**

La data de 08 noiembrie 2024 Chiriac Victor a înaintat la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Serviciul de Informații și Securitate *(în continuare SIS)* solicitând:

- Obligarea comunicării informației de interes public, referitoare la rezultatele examinării cererii prealabile din 08 februarie 2024, formulate împotriva actului administrativ individual Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024 (în vigoare din 26 ianuarie 2024) cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor, în partea ce ține de includerea reclamantului în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (Anexa nr. 5 A. Persoane fizice);

- Constatarea nulității actului administrativ - ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024, în partea ce ține de includerea lui Chiriac Victor în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (anexa nr. 5, A. Persoane Fizice).

În motivarea acțiunii a menționat următoarele:

*”La data de 08.02.2024, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, a adresat Serviciului de Informații și Securitate cererea prealabilă împotriva ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 (în vigoare din 26.01.2024) cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor. Potrivit Anexei nr. 5 A. Persoane fizice la ordinul indicat, a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir. Prin cererea prealabilă, a solicitat Serviciului anularea actului administrativ contestat, în partea ce ține de includerea sa în Lista persoanelor*

*în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (Anexa nr. 5 A. Persoane fizice), ca ilegal. Ulterior, a fost informat, prin scrisoarea nr. 20-Chi-93/24, datată cu 23.02.2024 și semnată de către Secretarul general al SIS, Clima Ion, că termenul de examinare a cererii sale a fost prelungit cu 15 zile. După insistențele sale de a obține un răspuns clar și concret la cererea sa prealabilă, Serviciul de Informații și Securitate, iarăși sub semnătura Secretarului general Clima Ion, l-a informat că termenul de examinare a cererii prealabile a mai fost prelungit până la 90 zile (scrisoarea nr. 20-Chi-93/24, nr. 20-Chi-390/24 din 22.03.2024). Dat fiind ignorarea continuă, de către autoritatea administrativă a prevederilor legale, a formulat în adresa Serviciului încă două cereri și anume: una la 21.05.2024 și alta la 19.07.2024, solicitând informarea sa despre rezultatele procedurii administrative desfășurate, inclusiv în raport cu cererea sa prealabilă. Nu a fost informat pe nico cale despre soluțiile adoptate de către autoritatea administrativă, toate cererile sale fiind ignorate. Având în vedere ignoranța Serviciului de Informații și Securitate, în data de 11.09.2024, a depus o nouă cerere, prin care a solicitat: 1) Să-i fie comunicată informația de interes public, referitoare la rezultatele examinării cererii prealabile din 08.02.2024, formulate împotriva ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 (în vigoare din 26.01.2024) cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor, în partea ce ține de includerea sa în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (Anexa nr. 5 A. Persoane fizice); 2) Constatarea nulității actului administrativ individual contestat, în partea ce îl privește, cu informarea sa despre realizarea acestei operațiuni administrative. Respectiva cerere a întemeiat-o pe dispozițiile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public și ale Codului administrativ, pe care autoritatea publică cu siguranță le cunoaște, iar motivele înaintării cererii au fost următoarele: Manierea în care a fost și sunt tratat de către autoritatea publică Serviciul de Informații și Securitate îl convinge că, deși nu au existat și nu există motive și temeiuri pentru includerea sa în Listă - anexă la ordinul SIS nr. 2 din 25.01.2024, emitentul ordinului ilegal nu a ezitat să îl publice în Monitorul Oficial, care este accesibil unui număr nelimitat de destinatari, astfel încât conținutul ordinului este de interes public. În aceeași ordine de idei, consideră că, fiindu-i încălcat, în continuare, dreptul la proprietate privată (prevederile art. 46 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova și de cele ale art. I par. I al Primului Protocol Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale), precum și garanția prezumției de nevinovăție (art. 21 din Constituție), este îndreptățit de a solicita Serviciului de Informații și Securitate de a-i furniza informația despre rezultatele examinării cererii sale prealabile din 08.02.2024, informație care este nu doar de interes personal, dar și de interes public, în sensul dispozițiilor Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public. Concomitent, având în vedere cele indicate mai sus, dar și faptul că Serviciul în mod deliberat a încălcat obligația sa de a informa la timp despre soluționarea cererii prealabile, este cert că actul administrativ contestat (Ordinul SIS nr. 2 din 25.01.2024) este lovit de nulitate în partea care îl vizează, deoarece conține un viciu deosebit de*

*grav, și anume: ”ingerințele în drepturile și libertățile sale fundamentale, fără niciun temei sau motiv legitim”. Notează că până în prezent nu a fost informat pe nici o cale despre soluționarea celei din urmă cereri, contrar dispozițiilor de la art. 19 alin. (1) al Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public. În continuare susține că nici o persoană fizică sau juridică nu poate fi limitată, decât în condițiile legii, de a-și gestiona patrimoniul, potrivit discreției sale. Prin urmare, în privința sa subzistă încălcarea continuă a dreptului la proprietate și a garanției prezumției de nevinovăție. Pe lângă aceasta, prin asocierea sa la persoane supuse măsurilor restrictive internaționale și publicarea în Monitorul Oficial a actului administrativ defavorabil, îi este grav afectată reputația personală și profesională, respectiva informație fiind accesibilă unui număr nelimitat de persoane. Consideră așadar, că a fost plasat în situația în care efectele defavorabile pentru sine s-au produs și se produc în temeiul unui act administrativ, urmat de ignorarea cererii sale de revocare, iar ulterior de constatare a nulității acestuia, și asocierea sa arbitrară și nefondată cu unele persoane din anexa la respectivul act, cu menținerea sa într-o Listă de persoane efectiv indezirabile. Așadar, față de sine au fost formulate și mediatizate suspiciuni, absolut neîntemeiate, de rea-credință în relațiile cu statul, fără existența și notificarea unei acuzații publice, dar cu producerea unor efecte negative clare. Subsecvent, insistă că menținerea în prezența stărilor de fapt și de drept indicate în cerere, este prejudiciabilă în lipsă de temei, este disproporțională intereselor care interacționează, ținând cont, la acest capitol și de interesul public, precum și contravine scopurilor pentru care pot fi instituite măsuri de precauție sporită. Concomitent, insistă că actul administrativ contestat (Ordinul SIS nr. 2 din 25.01.2024) este lovit de nulitate în partea care îl vizează, deoarece conține un viciu deosebit de grav și anume: ingerințele în drepturile și libertățile sale fundamentale, fără niciun temei sau motiv legitim. Din motivul lipsei oricăror temeiuri și motive de fapt, care ar fi determinat într-o manieră rezonabilă, asocierea sa unor persoane aflate sub sancțiuni, care impun restricții în exercitarea drepturilor sale, pledează pentru nulitatea actului emis de către autoritatea publică pârâtă. În același timp, susține ilegalitatea inacțiunii pârâtului, care nu a soluționat în termenul stabilit de lege cererea sa din 11.09.2024. În conformitate cu art. 10, alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. La caz, ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024, în partea ce ține de includerea lui Chiriac Victor în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (anexa nr. 5, A. Persoane fizice), reprezintă un act administrativ ilegal. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale contestate fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. În același timp, în conformitate cu prevederile de la art. 25 alin. (1) al Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile*

*de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. La caz, față de reclamant s-a acționat cu grave încălcări ale prevederilor art. 46 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, potrivit cu care dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. În același context, se aduc atingeri grave dreptului la proprietate al petiționarului și prin prisma art. 1 par. 1 al Primului Protocol Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stabilește că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. La fel, prin conduita autorității publice, reclamantului i se aduc în continuare atingeri ilegale cu referire la prezumția de nevinovăție. Art. 21 din Constituție, foarte precis stipulează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Și aici menționează că pe lângă art. 21 din Constituție și art. 6 par. 2 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale stabilește cu exactitate indiscutabilă că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. Notează la fel că prin Hotărârea nr. 21 din 20.10.2011, Curtea Constituțională a reținut că: „în lumina jurisprudenței Curții Europene, prezumția nevinovăției, instituită de articolul 6 § 2 din Convenția Europeană, nu privește numai procesul penal în sens strict, ci are o aplicație mai largă, într-un dublu sens: pe de o parte, această garanție este aplicabilă ori de câte ori fapta imputabilă unei persoane are o conotație penală, indiferent de calificarea atribuită de legislația internă a fiecărui stat astfel, ea este aplicabilă, de exemplu, unei proceduri privitoare la frauda fiscală (Heintrich v. Franța. §64) sau în materie de sancțiuni administrative (Lutz v. Austria, §57); pe de altă parte, ea impune ca orice reprezentant al statului să se abțină să declare public faptul că cel pus sub urmărire penală sau trimis în judecată este vinovat de săvârșirea infracțiunii care i se incriminează, înainte ca vinovăția acestuia să fi fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă (Butkevieius v. Lituania, §49). În speță, petiționarului nu i-a fost notificată nicio acuzație de presupusa comitere a vreunui delict și el nu a fost tras niciodată la răspundere penală. Pe lângă acestea, consideră întemeiat că în raport cu reclamantul, prin aplicarea ilegală de către emitentul ordinului criticat a prevederilor de la art. 113 din Codul administrativ, au fost încălcate dispozițiile imperative ale art. 43 Cod civil (Drepturi ale personalității) (1) în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege și (2) Aceste drepturi sunt insesizabile și inalienabile. În acord cu cele enunțate supra, nu în ultimul rând, invocă dispozițiile de la art. 8 par. 1 CEDO: orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Menționează în sprijin, că*

*potrivit prevederilor de la art. 18 al Convenției, restrângerile care, în termenii prezentei convenții, sunt aduse respectivelor drepturi și libertăți nu pot fi aplicate decât în scopul pentru care ele au fost prevăzute. Cu privire la aplicabilitatea art. 18 al Convenției, menționează că prin jurisprudența constantă a Curții, o încălcare a art. 18 poate să apară numai în cazul în care dreptul/libertatea care a fost încălcat/încălcată face obiectul unor restrângeri permise în temeiul Convenției\Kamma împotriva Țărilor de Jos, raportul Comisiei, 1974, pag. 9; Oates împotriva Poloniei (dec.), 2000; Gusinskiy împotriva Rusiei, 2004, pct. 73]; cu alte cuvinte, atunci când este un drept definit [Merabishvili împotriva Georgiei (MC), 2017, pct. 265 și 271; Mammadli împotriva Azerbaidjanului, 2018, pct. 93; Rashad Hasanov și alții împotriva Azerbaidjanului, 2018, pct. 116; Navalnyy împotriva Rusiei (MC), 2018, pct. 164; Navalnyy împotriva Rusiei (nr. 2), 2019, pct. 84; și Khodorkovskiy și Lebedev împotriva Rusiei (nr. 2), 2020, pct. 620]. La caz, restricționarea are loc în mod absolut nejustificat și arbitrar, mai mult, într-o manieră obscură și inexplicabilă. Așadar, consideră că reclamantului îi sunt vătămate drepturile garantate de Constituție și actele internaționale, fiind aplicabile prevederile art. 17 Cod administrativ, potrivit cu care drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, caracterul defavorabil al actelor administrative criticare fiind cert. Potrivit art. 20 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. De asemenea, la art. 53 alin. (1) al Legii supreme este indicat că persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. Potrivit prevederilor art. 20 al Codului administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. Or, în speță potrivit prevederilor art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ, cu excepțiile stabilite expres în aceeași normă. Art. 196 alin. (1) din Codul administrativ stabilește că acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel. Art. 192 alin. (2) din Codul administrativ stipulează, că în judecătorii acțiunile în contencios administrativ se examinează de judecători specializați. Combinarea prevederilor legale citate, în raport cu sediul Serviciului de Informații și Securitate, care este situat în mun. Chișinău, permite de a considera cu certitudine că instanța competentă de a soluționa cazul este Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani. Prin urmare, reclamantul Chiriac Victor fiind vizat nemijlocit în actul administrativ individual defavorabil, constatarea nulității căruia se solicită deține calitatea de subiect în drept de a sesiza instanța de contencios administrativ - Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani). Art. 165 alin. (3) Cod administrativ prevede că nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen. La art. 206 alin. (1) lit. c) Cod administrativ prevede că o acțiune în*

*contencios administrativ poate fi depusă pentru...impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare). Art. 206 alin. (1) lit. d) Cod administrativ prevede că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru...constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare). Dispozițiile din cuprinsul art. 209 alin. (3) Cod administrativ, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ. În contrar, potrivit stipulărilor de la art. 30 alin. (2) Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Potrivit Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea și promovarea drepturilor și libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 2 7.12.2004). La fel art. 23 Cod administrativ indică imperativ că: (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării și că: (2) autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. În consecință, diferența de tratamente în situații similare, precum și orice similitudine de tratamente în situații diferite vor fi considerate discriminări în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, motiv din care instanța de contencios administrativ, are inter alia obligația de a exercita controlul de legalitate a actului contestat, inclusiv sub aspectul aplicării arbitrare, de către Serviciul de Informații și Securitate, a unor criterii discriminatorii de tratament în raport cu reclamantul. De asemenea, în art. 25 al Codului administrativ este consacrat principiul imparțialității, potrivit cu care autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă. În același timp, Bunele practici ale Uniunii Europene pentru punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive (Consiliul Uniunii Europene, 27 iunie 2022) indică: ”O procedură de retragere de pe listă transparentă și eficientă este esențială pentru credibilitatea și legitimitatea măsurilor restrictive. O astfel de procedură ar putea, de asemenea, să amelioreze calitatea deciziilor de înscriere pe listele de persoane vizate. Retragerea de pe listă ar putea fi oportună în diverse cazuri, inclusiv în cazul existenței unor dovezi ale înscrierii în mod eronat pe listă, în cazul unei schimbări ulterioare semnificative a situației, al apariției unor noi dovezi, al decesului unei persoane înscrise pe listă sau al lichidării unei entități aflate pe listă. Retragerea de pe listă este oportună, în special, ori de câte ori criteriile pentru înscrierea pe listă nu mai sunt îndeplinite, (pct. 18)”. ”În momentul analizării unei cereri de retragere de pe listă, ar trebui să se țină seama de toate informațiile relevante. Pe lângă depunerea cererilor de retragere de pe listă, se efectuează, astfel cum*

*prevede actul legislativ corespunzător, o revizuire periodică, cu participarea tuturor statelor membre, în scopul de a se analiza dacă mai există motive pentru a menține o persoană sau o entitate pe listă (pct. 19). Potrivit Orientărilor privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive în cadrul politicii externe și de securitate comune a UE (Consiliul Uniunii Europene, 4 mai 2018) „atunci când se impun măsuri restrictive, ar trebui prezentat contextul juridic al măsurilor. Pe lângă dispozițiile relevante ale Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, acesta poate cuprinde trimiteri la orice rezoluții relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, sau la alte dispoziții aplicabile ale dreptului internațional. Din motive de claritate și transparență, ar trebui să se depună eforturi pentru ca aceste trimiteri să fie prezentate într-o manieră cât mai completă posibil (pct.8.). Introducerea și punerea în aplicare a măsurilor restrictive trebuie să fie întotdeauna conformă cu dreptul internațional. Acestea trebuie să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale, în special dreptul de a beneficia de garanțiile prevăzute de lege și dreptul la o cale de atac efectivă. Măsurile impuse trebuie să fie întotdeauna proporționale cu obiectivul lor". "Măsurile luate ar trebui să îi vizeze pe cei identificați drept răspunzători de politicile sau acțiunile care au determinat decizia UE de a impune măsuri restrictive și pe cei care obțin avantaje de pe urma acestor politici și acțiuni și care le sprijină. Astfel de măsuri cu orientare specifică sunt mai eficiente decât măsurile nespecifice și reduc consecințele negative pentru cei care nu sunt responsabili de astfel de politici și acțiuni (pct. 13.)". Totodată, conform Orientărilor privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive în cadrul politicii externe și de securitate comune a UE (4 mai 2018) "includerea pe liste a persoanelor și a entităților vizate trebuie să respecte drepturile fundamentale, astfel cum sunt stipulate în Tratatul privind Uniunea Europeană. în special, drepturile de a beneficia de garanțiile prevăzute de lege ale unor persoane și entități care urmează să fie incluse pe liste trebuie garantate pe deplin în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, inter alia în ceea ce privește dreptul la apărare și principiul protecției judiciare efective (pct. 15)". Prin urmare, pct. 16 al Orientărilor menționate supra indică, decizia de a supune o persoană sau o entitate unor măsuri restrictive cu orientare specifică necesită criterii clare, care să fie adaptate fiecărui caz specific, pentru a stabili ce persoane și entități pot fi incluse pe listă, și care să poată fi aplicate, de asemenea, în scopul retragerii de pe listă. Aceste criterii clare se stabilesc în instrumentul juridic PESC. Acesta se aplică în special în ceea ce privește măsurile de înghețare a fondurilor și a resurselor economice, atât în cazurile în care persoanele sunt înscrise pe listă în cadrul unor măsuri împotriva unuia sau mai multor state terțe, precum și în cazurile în care măsurile vizează persoane și entități în mod individual. Pct. 16 menționează, propunerile de înscriere pe liste trebuie însoțite de o motivare corectă, actualizată și justificabilă. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (3) al Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată in decursul unui an de la data expirării termenului. Potrivit art. 93, alin. (1) și (2) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin*

*derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. În conformitate cu art. 119, alin. (1) Cod de procedură civilă, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces. În speță, probele prezentate de către reclamant sunt anexate la prezenta acțiune, subsemnatul fiind totodată în disponibilitate absolută de a-mi susține poziția prin oferirea explicațiilor în fața instanței de judecată. Cererea este formulata în temeiul prevederilor art. art. 119, 166-168 din Codul de procedura civilă, art. art. 20, 189, 206 alin. (1) lit. lit. c) și d), 211-212 din Codul administrativ și art. 25 alin. (1) al Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public."*

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 01 iulie 2025, s-a atras în prezentul proces judiciar în calitate de terț - Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Serviciul de Informații și Securitate și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 45-49)*

Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor *(în continuare SPCSB)* a formulat **referință,** în temeiul căreia s-a pledat pentru respingerea integrală acțiunii de contencios administrativ intentată de Chiriac Victor, ca fiind neîntemeiată *(f.d. 62-78)*

În ședința de judecată reclamantul Chiriac Victor și reprezentantul acestuia, avocatul Jarovlea Veaceslav nu s-au prezentat, totodată cererea repetată de amânare a examinării cauzei s-a respins în vederea neadmiterii tergiversării și încălcării termenului rezonabil de examinare a prezentei acțiuni, astfel încât în virtutea art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate, Frija Radu, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată

În ședința de judecată Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu s-a prezentat, deși a fost citat în mod legal despre data, locul și ora derulării procesului judiciar, totodată a solicitat examinarea prezentei acțiuni în absență.

**Aprecierea instanței de judecată.**

*Audiind poziția părții pârâte, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.*

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant

probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu

pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

***Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.***

**1.** Partea reclamantă contestă ordinul Serviciului de Informații și Securitate ”Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor”, în partea ce vizează reclamantul, care întrunește elementele actului administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, susceptibil controlului judecătoresc în virtutea art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, actul administrativ individual contestat afectează drepturile și interesele legitime ale reclamantului.

**2.** Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

**3.** Dreptul subiectiv vătămat – dreptul de proprietate.

**4.** Procedura prealabilă a fost respectată, prin cererea formulată de Chiriac Victor la data de 08 februarie 2024, la care Serviciul de Informații și Securitate nu a oferit răspuns.

**5.** Corelând data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

**6.** Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost înaintată de însăși reclamant.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

***Raționamentele instanței de judecată.***

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii:  temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

În debut, instanța va evidenția că, legalitatea, oportunitatea, discreția reprezintă dimensiuni juridice distincte ale actelor administrative care nu urmează a fi confundate. O asemenea concluzie nu rezidă direct din Codul administrativ, care nu definește în general noțiunea de oportunitate sau dreptul discreționar, însă se deduce dintr-o analiză multiaspectuală a legislației conexe și doctrinei juridice.

*Legalitatea* unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele condiții generale: conformitatea cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament şi cu toate actele normative cu forță juridică superioară/inferioară; competența emitentului; forma şi procedura prevăzută de lege. Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea *lato sensu*, atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât și din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței organului care emite actul administrativ.

Prin *oportunitate* înțelegem realizarea sarcinilor și atribuțiilor legale în termen optim, cu cheltuieli minime de resurse materiale și spirituale, dar cu eficiența cât mai mare, precum și alegerea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea scopului legii. Oportunitatea vizează: momentul în care se adoptă actul administrativ (actualitatea), locul şi condiţiile concrete în care

urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieţii şi interesul public.

*Dreptul de apreciere* sau *puterea discreţionară* reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorităţi astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acţiune în limitele competenţei sale. Dincolo de aceste limite, autoritatea respectivă va acţiona cu exces de putere ce poate fi cenzurat în instanţa de judecată.

Chestiunea oportunităţii actelor administrative este strâns legată de dreptul de apreciere (puterea discreţionară) al organelor administraţiei de stat care reprezintă o facultate recunoscută de lege a acestor subiecţi de drept în alegerea soluţiilor celor mai adecvate pentru aplicarea eficientă a legii.

Legislatorul național prin dispoziția art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, a exceptat expres de la controlul judecătoresc, segmentul de oportunitate a actului administrativ, totodată a limitat competențele instanței în verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar la următoarele elemente: luarea în considerare a tuturor faptelor relevante; respectarea limitelor legale ale dreptului discreţionar; exercitarea dreptului discreţionar conform scopului acordat prin lege.

La originea cauzei judiciare, se află ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 emis la 25 ianuarie 2024, cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor, în partea ce ține de includerea lui Chiriac Victor în lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Plahotniuc Vladimir (Anexa nr. 5).

Chiriac Victor a formulat cerere prealabilă, prin care și-a manifestat dezacordul cu ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25 ianuarie 2024, în partea ce ține de includerea acestuia în lista persoanelor, în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Plahotniuc Vladimir (Anexa nr. 5), examinarea căreia s-a prelungit, cumulativ, până la 90 de zile, iar despre rezultatul examinării reclamantul nu a fost informat.

Instanța a constatat că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 140-149, art. 289), în vederea asigurării securității Republicii Moldova și stabilității sectorului financiar, precum și în scopul excluderii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor imului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova, Consiliul Interinstituțional de Supervizare a adoptat Decizia nr. 1/2023 publicată în Monitorul Oficial la 28 decembrie 2023, prin care au fost stabilite măsurile care urmează a fi întreprinse de către entitățile raportoare și fiecare autoritate/instituție în raport cu subiecții cărora le-au fost impuse sancțiuni și persoanele în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor.

Potrivit punctului 4 din decizia menționată: ”Serviciul de Informații și Securitate, în termen de 10 zile lucrătoare, va elabora lista persoanelor în privința cărora există probe și informații

documentate că sunt asociate persoanelor - subiecți ai restricțiilor, prevăzute în pct. 1 și ordinul ministrului afacerilor externe și integrării europene nr. 248-S-09 din 16 noiembrie 2023, și va întreprinde acțiunile subsecvente stabilite de art. 42 din Legea nr. 25/2016."

Iar, conform punctului 5 din aceiași decizie, "Deciziile Consiliului Interinstituțional de Supervizare sunt obligatorii și executorii pentru autoritățile administrației publice centrale și locale, agenții economici, instituțiile publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova."

La data de 26 decembrie 2023, Serviciul de Informații și Securitate s-a adresat Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu solicitarea nr. E/14119, potrivit căreia: "În contextul expirării la 31 decembrie 2023 a stării de urgență și adoptării Legii 339/2023, pentru modificarea Legii 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, în conformitate cu art. 42 alin. (2) al prezentei legi, dar și în vederea punerii în aplicare a măsurilor restrictive, intervenim cu solicitarea revizuirii listelor persoanelor fizice și juridice în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate cu subiecții restricțiilor internaționale vizați în anexa nr. 1 a Dispoziției CSE nr. 45 din 31 octombrie 2022, modificată prin Dispoziția CSE nr. 74 din 28 iunie 2023. Astfel, luând în considerare criteriile de asociere prevăzute la art. 42 alin. (1) din Legea 25/2016, solicităm să ne informați în termeni restrânși, în eventualitatea identificării unor noi persoane fizice și juridice asociate persoanelor supuse sancțiunilor, sau constatării încetării cauzelor și condițiilor care au justificat includerea acestora în listele anterioare."

La data de 30 ianuarie 2024, prin scrisoarea de informare nr. E/973, Serviciul de Informații și Securitate, în temeiul art. 6, alin. (5) din Legea nr. 25/2016 și a deciziei CIS nr. 1/2023 a remis/ anexat Listele persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor - aprobate prin ordinul directorului SIS nr. 2/2024, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 40 (9077) din 26 ianuarie 2024, astfel încât că în celula cu nr. 17, se regăsea ca inclusă persoana fizică Chiriac Victor.

*In concreto,* potrivit extrasului cu privire la întocmirea Listei persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor – persoane asociate Plahotniuc Vladimir, nr. 17 Chiriac Victor, rubrica argumente: *"membrii ai grupului criminal condus de PLAHOTNIUC Vladimir care gestionau direct dar şi prin interpuşi mai multe companii căpuşe care livrau la preţuri exagerate deşeuri de metal uzat către întreprinderea de stat SA "Metalferos". Mijloacele financiare ulterior erau lichefiate prin intermediul băncilor comerciale în mare parte în beneficiul lui PLAHOTNIUC Vladimir". (fila 1 dosar administrativ)*

De asemenea, potrivit referinței/poziției prezentate de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor – "*reclamantul figurează ca subiect al investigaţiilor financiare desfăşurate de către Serviciul Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor astfel că, Chiriac Victor, IDNP *****, în perioada 2009-2014 a fost administrator la SA "METALFEROS", compania dată figurând în investigaţiile efectuate de Serviciu în perioada anterioară. În anii 2019-2022, Chiriac Victor a înregistrat venituri de la companiile MCF TRANS PROVISION SRL (salariu), METALPROGRES NORD SRL, NORDMETAL SRL, CUPRUM-GRUP SRL (darea în folosinţă).*

*Este de menționat că toate companiile nominalizate, au fost subiecți ai investigațiilor Serviciului, informațiile fiind diseminate în adresa Procuraturii Anticorupție și Serviciului Fiscal de Stat. (filele 62-78 dosar judiciar)*

În consecință, la 25 ianuarie 2024 a fost a emis ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 ”Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor”. Potrivit Anexei nr. 5 la ordinul nominalizat, reclamantul Chiriac Victor a fost inclus în Lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor – Plahotniuc Vladimir.

În motivarea ordinului, au fost reținute prevederile **art. 6 alin. (1) pct. 1) lit. c) și d) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (republicată)**, care stabilește includerea în listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor, orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că, are sau a avut în ultimii zece ani relații comune de afaceri cu una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor sau cu persoanele juridice ale căror beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor sau este sau a fost în ultimii zece ani fondator ori deținător al unor acțiuni sau cote-părți ale unei persoane juridice despre care există informații documentate că beneficiar efectiv a fost/este una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor.

În conformitate cu **art. 3 din Legea nr. 25 din 04 martie 2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale** (în redacția la data emiterii actului administrativ contestat), măsurile restrictive internaționale aplicate de Republica Moldova au drept scop stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevenirea și combaterea terorismului, dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, normele de drept internațional și obligațiile asumate de Republica Moldova pe plan internațional.

În conformitate cu **art. 6 alin. (1) pct. 1) lit. c și d), alin. (2) din Legea nr. 25 din 04 martie 2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale** (în redacția la data emiterii actului administrativ contestat), prin derogare de la prevederile art. 5, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, cu referire la fiecare subiect al restricțiilor se întocmește o listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor. Din această categorie de persoane fac parte: 1) orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că: c) are sau a avut în ultimii zece ani relații comune de afaceri cu una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor sau cu persoanele juridice ale căror beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; d) este sau a fost în ultimii zece ani fondator ori deținător al unor acțiuni sau cote-părți ale unei persoane juridice despre care există informații documentate că beneficiar efectiv a fost/este una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor. Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor se elaborează și se actualizează de către Serviciul de Informații și Securitate, care colaborează în acest sens cu

Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat. Orice propunere de includere/excludere a unei persoane pe/de pe listă, înaintată de către autoritățile respective în adresa Serviciului de Informații și Securitate, este însoțită de o bază justificativă ce include, cel puțin, indicarea categoriei concrete de subiecți din lista prevăzută la alin. (1), precum și probele, informațiile documentate ce atestă argumentarea atribuirii persoanei în categoria respectivă. Serviciul de Informații și Securitate exclude o persoană inclusă anterior în listă dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului.

Potrivit **art. 2 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului** (în redacția valabilă la data emiterii actului administrativ contestat), unitatea de informații financiare a Republicii Moldova este Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, denumit în continuare *Serviciu*.

În acord cu **art. $5^2$ alin. (1), (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului**, beneficiarul efectiv este orice persoană fizică ce deţine sau controlează în ultimă instanţă clientul şi/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o activitate sau o tranzacţie. Noţiunea de beneficiar efectiv include cel puţin: 1) în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (comercial): a) persoana fizică/persoanele fizice care deţine/deţin sau controlează în ultimă instanţă o persoană juridică, alta decât o societate cotată pe o piaţă reglementată care face obiectul cerinţelor de divulgare a informaţiilor în conformitate cu standardele internaţionale echivalente care asigură transparenţa corespunzătoare a informaţiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unei cote-părţi din numărul de acţiuni ori din drepturile de vot sau prin participaţia în capitalul social al persoanei juridice respective, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace. Deţinerea de către o persoană fizică a 25% plus o acţiune sau participarea acesteia în capitalul social al unei persoane juridice cu peste 25% este un criteriu al exercitării directe a dreptului de proprietate. Deţinerea a 25% plus o acţiune de către o altă persoană juridică care se află sub controlul unei persoane fizice sau de către mai multe persoane juridice care se află sub controlul aceleiaşi persoane fizice sau participarea acesteia/acestora în capitalul social al unei persoane juridice cu peste 25% este un criteriu al exercitării indirecte a dreptului de proprietate.

Conform **art. 19 alin. (1), lit. a) și b) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului**, în scopul executării prevederilor prezentei legi, Serviciul are următoarele atribuții: a) primește, înregistrează, analizează, prelucrează și transmite organelor competente informațiile privind activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni predicat și de finanțare a terorismului, prezentate de entitățile raportoare, precum și altă informație relevantă obținută în temeiul prevederilor prezentei legi; b) informează organele de drept competente imediat ce

stabilește suspiciuni cu privire la spălarea banilor, finanțarea terorismului sau la alte infracțiuni, precum și Serviciul de Informații și Securitate în partea ce ține de finanțarea terorismului.

În conformitate cu **art. 16 lit. e) din Legea nr. 136 din 08 iunie 2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova**, Directorul Serviciului: e) în temeiul și în scopul executării legii, emite ordine și dă dispoziții executorii în cadrul Serviciului, aprobă instrucțiuni, regulamente și alte acte normative, inclusiv în comun cu alte autorități publice.

Potrivit **art. 6 alin. (3)-(4) din Legea nr. 25 din 04 martie 2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale**, Lista prevăzută la alin. (2), precum şi modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informaţii şi Securitate. Ordinul prin care se include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ şi poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile. Contestarea ordinului în instanţa judecătorească nu suspendă executarea acestuia. Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative iniţiate de către Serviciul de Informaţii şi Securitate în condiţiile alin.(3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autorităţile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea şi/sau excluderea unor subiecţi din lista persoanelor în privinţa cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricţiilor internaţionale şi notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului. Prevederile art.70 şi 71 din Codul administrativ nr.116/2018 nu se aplică. Persoanele prevăzute la alin.(1) nu sunt echivalate după statut cu subiecţii restricţiilor, însă, pentru evitarea unor tentative de eludare a măsurilor restrictive internaţionale care ar implica şi o participare a acestora, cu referire la activităţile şi tranzacţiile în care aceste persoane sunt parte, entităţile raportoare prevăzute la art.4 din Legea nr.308/2017 cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului întreprind măsuri de precauţie sporită privind clienţii prevăzute la art.8 din legea menţionată. Prevederile Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului se aplică corespunzător cu referire la procedura detaliată de realizare a măsurilor respective, cu excepţiile stabilite de prezenta lege.

Instanța va reitera că decizia autorității publice de a-l include pe Chiriac Victor în Lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor a fost fundamentată pe prevederile art. 6 alin. (1), pct.1), lit. c) și d) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (republicată), pe informațiile potrivit cărora Chiriac Victor a deținut anterior funcția de administrator al SA ”Metalferos”. Ulterior, prin intermediul fiului său Chiriac Vladislav, a fondat și a controlat activitatea a mai multor persoane juridice, specializate anume în colectarea deșeurilor de metale.

În acest sens, art. 6 alin. (1) pct. 1) lit. c) și d) din Legea nr. 25/2016 poate fi aplicat doar dacă toate condițiile din textul prevederii sunt întrunite. Din această categorie de persoane fac parte orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că este sau a fost în ultimii zece ani fondator ori deținător al unor acțiuni sau cote-părți ale unei persoane juridice despre care există informații documentate că beneficiar efectiv a fost/este una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor.

În context, potrivit informaţiei prezentate de SIS în cuprinsul referinței anexate la dosarul judiciar, se desprinde că activitatea companiilor controlate de Chiriac Victor consta în livrarea la prețuri exagerate a deșeurilor de metal uzat către întreprinderea de stat SA ”Metalferos”. Mijloacele financiare ulterior erau lichefiate prin intermediul băncilor comerciale în mare parte în beneficiul lui Plahotniuc Vladimir. De asemenea, companiile controlate de către Chiriac Victor, au acționat în comun și în interesul altui subiect al restricțiilor - Andronachi Vladimir. Chiriac Vladislav fiul lui Chiriac Victor, a fondat de comun cu Andronachi Tudor, tatăl subiectului restricțiilor - Andronachi Vladimir, persoana juridică ÎM ”KOMET–METAL” SRL. Astfel, ÎM ”KOMET–METAL” SRL (IDNO *****), înregistrată la *****, îi are în calitate de asociați ai companiei: Chiriac Vladislav (d.n. *****, IDNP *****), Nehtii Artiom (d.n. *****, IDNP *****, acesta fiind fiul cet. Nehtii Alexandru, fondatorul și administratorul companiei MCF ”TRANS PROVISION” SRL), Poian Oleg (d.n. *****, IDNP *****), Vicol Vasile (d.n. *****, IDNP *****), Andronachi Tudor (d.n. *****, IDNP *****, tatăl cet. Andronachi Vladimir), Sonmez Iryna (d.n. *****, cet. al Ucrainei). Investigațiile financiare desfășurate de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor au elucidat conexiuni directe și ale companiei SRL ”CUPRUM-GRUP” cu Andronachi Vladimir prin intermediul MCF ”TRANS PROVISION” SRL, unde Chiriac Vladislav în perioada 2018 - 2022 a figurat și ca salariat. Chiriac Vladislav în 2021 împreună cu asociatul său Gaevschi Vitalie au acordat împrumuturi fără dobândă de milioane de lei către MCF ”TRANS PROVISION” SRL. Astfel, în rezultatul analizei tranzacțiilor financiare s-a stabilit că societatea autohtonă MCF ”TRANS PROVISION” SRL, în perioada 2016 - 2021, a înregistrat relații comerciale în valoare de 16 173 947 USD și 399 641 EUR cu persoana juridică nerezidentă AGROGRAIN IMPEX LTD, destinația plăților fiind „pentru produse agricole”. Administratorul și fondatorul AGROGRAIN IMPEX LTD este declarat Idjilov Alexandr. Ulterior s-a stabilit că la data de 09 noiembrie 2016 compania AGROGRAIN IMPEX LTD a încasat un transfer în valoare de 200 000 EUR de la compania off-shore BLACK SEA HOLDING SA, conturile bancare deschise în banca letonă ABLV BANK, destinația transferului „achitarea în avans pentru servicii de transport”. Potrivit informațiilor obținute, în calitate de beneficiar efectiv al companiei BLACK SEA HOLDING SA figurează cet. Andronachi Nadejda (d.n. *****), soția cet. Andronachi Vladimir. Tranzacția dintre BLACK SEA HOLDING SA și AGROGRAIN IMPEX LTD, indică că cea din urmă a acționat în interesele lui Andronachi Vladimir, în scopul camuflării proveniență mijloacelor bănești urmare a deturnării acestora din SA ”Banca de Economii” la sfârșitul 2014.

În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că Chiriac Victor, a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor – Plahotniuc Vladimir, iar în vederea identificării persoanelor fizice și juridice asociate subiecților restricțiilor, Serviciul de Informații și Securitate a colaborat cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Prin urmare, includerea lui Chiriac Victor în Lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate privind asocierea cu subiectul restricțiilor - Plahotniuc Vladimir, a rezultat din investigațiile efectuate și datele obținute de autoritatea publică pârâtă în urma

colaborării cu instituțiile competente, reieșind din limitele competenței materiale atribuite prin Lege.

Astfel, în conformitate cu **art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului**, informaţiile obţinute în temeiul prezentei legi şi transmise (diseminate) de către Serviciu în adresa organelor de drept sau altor autorităţi competente nu pot fi divulgate ulterior fără acordul prealabil, scris, al Serviciului. De asemenea, acestea nu pot fi admise ca probe în cadrul procedurilor judiciare, civile, administrative sau penale şi nu pot fi puse la baza sentinţei, cu excepţia documentării faptelor ce constituie încălcări în conformitate cu prevederile Legii nr.75/2020 privind procedura de constatare a încălcărilor în domeniul prevenirii spălării banilor şi finanţării terorismului şi modul de aplicare a sancţiunilor. Organele cu funcţii de supraveghere pot utiliza, în conformitate cu prevederile prezentei legi, informaţia transmisă de către Serviciu în procesul de autorizare/licenţiere/emitere a unei permisiuni de achiziţionare a cotei într-o instituţie licenţiată/autorizată şi la aprobarea persoanelor cu funcţii de conducere de rang superior.

Iar, conform prevederilor **art. 6 alin. 3[1] din Legea nr. 25 din 04 martie 2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale**, prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative iniţiate de către Serviciul de Informaţii şi Securitate în condiţiile alin.(3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autorităţile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea şi/sau excluderea unor subiecţi din lista persoanelor în privinţa cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricţiilor internaţionale şi notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului. Prevederile art.70 şi 71 din Codul administrativ nr.116/2018 nu se aplică.

Sintetizând, instanța de judecată relevă că Serviciul de Informații și Securitate a aplicat elocvent normele materiale și procesuale, titularul acțiunii nu a invocat argumente plauzibile și persuasive întru anularea ordinului contestat

Examinarea unui caz este un duel al probelor, respectiv probele au importanță pentru părți în egală măsură. Întrucât nu se poate elucida cazul supus examinării numai pe baza afirmațiilor părților, este imperioasă acumularea cât mai multor date obiective care permit o vizionare de ansamblu a cauzei deferite judecății.

Instanța de judecată menționează că, părțile, nu pot opera cu supoziții sau concluzii superficiale și declarative ci doar cu argumente și probe convingătoare, standardul de probă în genurile date de spețe este unul foarte înalt deoarece este menit să excludă erori în această evaluare. Încă în dreptul roman s-a consacrat adagiul: *”idem est non esse et non probari”*, ceea ce semnifică că a nu fi sau a nu fi probat este același lucru.

În materia dreptului, gradul de satisfacție este numit standard de probă și poate lua trei forme de bază: (a) ”preponderența probelor”, standardul folosit în majoritatea cauzelor civile; (b) ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”, standardul folosit în procesele penale; (c) ”dovezi clare și convingătoare”, un standard intermediar.

Partea reclamantă a eșuat în a demonta ordinul contestat, or, nu a prezentat contraprobe și contraargumente plauzibile (art. 93 din Codul administrativ) ce ar contura ilegalitatea și

netemeinicia ordinului de includere în Lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor, iar acel drept revendicat în faza de admisibilitate fiind analizat în substanță s-a dovedit a fi declarativ.

În lumina celor menționate, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă *in integrum*.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

**h o t ă r ă ș t e:**

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Chiriac Victor împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, cu privire la constatarea nulității parțiale a ordinului nr. 2 din 25 ianuarie 2024 ”Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor”.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

**Președintele ședinței**
**Judecătorul** **Gandrabur Marcel**